

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале, Универзитета у Источном Сарајеву, број 1597/22 од 12. 7. 2022. године, именована је Комисија за оцјену научне заснованости и подобности теме и кандидата мср Миње Радоње за израду докторске дисертације под насловом *Рефлективни метадискурс у писаном академском дискурсу на енглеском и српском језику* (у даљем тексту: Комисија)¹ у следећем саставу:

1. Др Жељка Бабић, редовни професор, Специфични језици – Енглески језик, Филолошки факултет Бањалука, Универзитет у Бањој Луци, предсједник;
2. Др Биљана Мишић Илић, редовни професор, Англистичка лингвистика, Филозофски факултет Ниш, Универзитет у Нишу, ментор;
3. Др Јелена Марковић, редовни професор, Специфични језици (Англистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, коментор и
4. Др Миланка Бабић, редовни професор, Специфични језици (Србистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, члан.

Комисија је прегледала пријаву теме докторске дисертације и о томе подноси Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Пале, Универзитета у Источном Сарајеву следећи

ИЗВЈЕШТАЈ

О НАУЧНОЈ ЗАСНОВАНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О ФАКУЛТЕТУ:
1. Назив и сједиште факултета: Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву
2. Податак о матичности факултета за научну област којој припада дисертација Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву има акредитован трећи циклус студија филологије, тако да је матичан је за докторске дисертације из лингвистике.
ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Кратка биографија кандидата Миња Радоња рођена је 29. јула 1989. године у Сарајеву, Босна и Херцеговина. Основну и средњу школу завршила је у општини Рогатица. Године 2008. уписала се на Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, на Одсјек за енглески језик и књижевност и 2012. године стекла звање професор енглеског језика и књижевности са просјечном оцјеном 9,83. Проглашена је за студента генерације Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву. Мастер рад под називом <i>Стратегије убеђивања у домену рекламних кампања – контрастивна анализа</i> , под менторством проф. др Владимира Ж. Јовановића, одбранила је 1. 12. 2016. године на Филозофском факултету Пале и стекла академско звање магистар енглеског језика и књижевности, са оствареном просјечном оцјеном 10.00. Стипендиста је Фонда др Милан Јелић за први (академске 2010/11) и други циклус студија (академске 2012/13 године). У децембру 2016. године уписала се на докторске

¹ Комисију чини наставници из научне области из које се брани докторат

студије из филологије на Филозофском факултету Пале и положила све испите предвиђене планом и програмом са просјечном оцјеном 10.00.

У оквиру ангажовања у звању асистента и вишег асистента на Катедри за енглески језик и књижевност изводила је вјежбе на предметима *Савремени енглески језик 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8, Дескриптивна граматика, Морфологија енглеског језика, Синтакса 1, Историја енглеског језика, Методика наставе енглеског језика 1, Варијанте енглеског језика, Семантика енглеског језика, Прагматика, Увод у анализу дискурса, Енглески академски дискурс, Увод у лингвистичку стилистику*, те *Енглески језик 1 и 2* на нематичним Катедрама. Обављала је функцију секретара Катедре за англистику три академске године.

У јануару 2014. године обавила је студентску праксу у Сектору за превођење из подручја европских интеграција у Дирекцији за европске интеграције Вијећа министара БиХ.

Пројекти:

- Еразмус +, Универзитет у Поатјеу, 21–25. март 2022.
- *International Corpus of Learner English, version 3*, Руководилац: Силвијана Грејнцер (Prof. Sylviane Granger, UCL), Носилац пројекта: Louvain-la-Neuve, Université catholique de Louvain, руководилац потпројекта (Serbian ICLE), 2015–2020: Јелена Марковић.
- *Фразеолошка компетенција српских говорника енглеског кроз призму контрастивне анализе међујезика* (суфинансира Министарство за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво Републике Српске), руководилац пројекта 2019–2021: Јелена Марковић.
- *Научни потенцијали аотираних ученичких корпуса у примијењеној лингвистици* (суфинансира Министарство за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво Републике Српске), руководилац пројекта 2020–: Јелена Марковић.

Учешћа на научним скуповима:

- *Conference on Teaching Environment: LWULT language teaching or teaching foreign languages to learners from minority languages*, Универзитет у Поатјеу, 21–25. март 2022.
- *4th International Conference on English Language and Literary Studies: Beyond Hermeneutics*, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, 9. и 10. септембар 2019.
- *Наука и стварност*, Филозофски факултет Пале, 18. мај 2019.
- *Наука и стварност*, Филозофски факултет Пале, 19. мај 2018.
- *Наука и стварност*, Филозофски факултет Пале, 20. мај 2017. године.
- *Наука и евроинтеграције*, Филозофски факултет Пале, 22–24. мај 2015. године.
- *Прва студентска конференција*, Филозофски факултет Пале, 21. јун 2014.
- *Трећа Студентска лингвистичка конференција СтуЛиКон* Сарајево, Филозофски факултет Универзитета у Сарајеву, 25–27. април 2014. године.

2. Подобност кандидата да одговори на постављени предмет, циљ, задатке и хипотезе

Увидом у биографске и библиографске податке кандидата мср Миње Радоње Комисија закључује да она испуњава све формалне и суштинске (научне) услове за израду докторске дисертације прописане *Правилником о студирању на докторским студијама и стицању звања доктора наука Универзитета у Источном Сарајеву*. Прво, дипломирала је на Одсјеку за енглески језик и књижевност, а мастер студиј завршила је из области лингвистике. Друго, урадила је мастерски рад из области контрастивних истраживања енглеског и српског језика. Напокон, до сада је објавила осам научних радова у рецензираним и научно категоризованим часописима, а који су у непосредној вези са научном облашћу из које је и предложена дисертација – контрастивна истраживања енглеског и српског језика и прагматика.

Мср Миња Радоња је у наведеним радовима, као и у свом мастерском раду, показала да је овладала методологијом и техником научног истраживања у лингвистици, што се огледа у јасном истицању проблема истраживања, доследном спровођењу одабране одговарајуће методологије, одговарајућем познавању како класичне тако и савремене лингвистичке литературе и позивању на њу, а и раду на језичком корпусу, и конкретно на електронским корпусима. На основу овога може се сматрати да мср Миња Радоња јесте и формално и суштински подобан кандидат за израду наведене докторске дисертације.

3. Списак објављених радова из области докторске дисертације:

- Вуксановић, С., **Радоња, М.** (2022). „Типови управног говора у роману *Корени* Добрице Ћосића.“ *Баштина*, 32:56, Приштина–Лепосавић, 1–11. Доступно на: <https://asestant.ceon.rs/index.php/bastina/article/view/36011/20058>
- Radonja, M., & Šućur, S.** (2021). On Corpus of English-Studies Students (KorSAng) and Possibilities of Its Software Exploitation. *Infotheca – Journal For Digital Humanities*, 21(1), 35–54. doi:10.18485/infotheca.2021.21.1.2
- Vuksanović, S, **Radonja, M** (2020). „Formalno-semantička analiza žargonizama u srpskom i engleskom jeziku“, *Радови Филозофског факултета (часопис за хуманистичке и друштвене науке)*, број 22, Пале: Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 119–143. ISSN 1512–5858, УДК 811.163.41'27:811.111'27. DOI: 10.7251/RFFP2022119R.
- Radonja, M. (2019). 'The use of interactive metadiscourse in Serbian students' writing in English', *Радови филозофског факултета: часопис за хуманистичке и друштвене науке*, број 21, Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 121–134. ISSN 1512-5858, УДК 811.111'42. DOI: 10.7251/FIN1921121R.
- Радоња, М. (2019). „Ставови студената о утицају страних језика на матерњи и обрнуто“, *Наука и стварност*, 13/1, Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 403–422. ISBN 978-99938-47-88-5, ISSN 2490-4074, DOI: 10.7251/TOMNIS1901403R
- Вуксановић, С, **Радоња, М.** (2019). „Родне разлике у употреби прилошких реченица енглеског језика“, *Радови Филозофског факултета: филолошке науке*, број 20, Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 222-235. ISSN 2490-3566 (штампано), ISSN 2490-3701 (онлајн), УДК 811.111'367.1, DOI: 10.7251/FNR1920222V
- Радоња, М. (2018). „Транзитивност као вид убјеђивања у рекламним порукама“, *Наука и стварност*, 12/1, Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 395–414. ISBN 978-99938-47-93-9, ISSN 2490-4074, DOI 10.7251/TOMNIS1701395R.
- Радоња, М. (2015). „Грађење идентитета и односа као вид манипулације у рекламним порукама – контрастивна анализа“ У: Бабић, М. (за издавача): *Прва студентска конференција: зборник радова са прве студентске конференције (21. јуни 2014)*, Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 917–927. ISBN 978-99938-47-71-7, DOI 10.7251/SKFFP0115917R

ПОДАЦИ О ДИСЕРТАЦИЈИ

Назив дисертације: ***Рефлективни метадискурс у писаном академском дискурсу на енглеском и српском језику***

Научна област / научно поље / ужа научна област (текст); УДК

Хуманистичке науке / Језици и књижевност / Специфични језици (Англистика); (622)

4. Предмет и значај истраживања

Предмет истраживања предложене дисертације јесте рефлективни метадискурс (енгл. *reflexive metadiscourse*) у академском жанру на енглеском и српском језику, који ће бити посматран из три угла – ујелингвистичког, са посебним освртом на лексичке и граматичке језичке јединице којима се рефлективни метадискурс реализује, контрастивног, гдје се упоређују сличности и разлике у два језика, и примијењенолингвистичког, у коме се уочавају дискурсне и жанровске одлике и функције рефлективног метадискурса у академском дискурсу.

Истраживање ће се извршити на обимном корпусу научних чланака из области друштвених наука писаних од стране англоамеричких и српских научника, што даје довољно материјала за квантитативне и квалитативне анализе, укључујући и контекстуалне факторе.

Анализа академског дискурса, као једна од врло релевантних примијењенолингвистичких тема, често се доводи у везу са метадискурсом, а метадискурс у везу са појмом рефлективности, који је у семантику увео Џон Лајонс [Lyons, 1977: 5] и дефинисао га као способност природних језика „да се односе или да опишу сами себе“. Метадискурс је постао предмет лингвистичких истраживања

од осамдесетих година 20. вијека, а од деведесетих година посебно су бројна и значајна истраживања метадискурса у примијењеној лингвистици, конкретно његова употреба у академском жанру.

Истраживање које захтијева ова дисертација у потпуности је научно оправдано и вишеструко значајно јер ће се бавити једним дискурским феноменом, рефлексивним метадискурсом у академском дискурсу, који је актуелан а није у потпуности истражен ни у свјетским размерама. На нашим просторима, у оквиру како србистичке литературе, тако и контрастивних англистичко-србистичких истраживања, гдје су истраживања академског дискурса још увијек ријетка, готово да уопште није разматран.

Повезујући форму и функцију, односно значење и употребу језичких конструкција којима се реализује рефлексивни метадискурс, на адекватном материјалу писаног корпуса академског дискурса научних радова, ово истраживање ће представљати добру комбинацију ужејезичких, дискурских, прагматичких и контрастивних аспеката, како на дескриптивно-класификационом тако и на синтетичко-интерпретативном плану. С обзиром на специфичност теме и корпуса и непостојање сличних истраживања на нашим просторима, ово истраживање ће представљати одличан темељ за истраживања у оквиру анализе академског дискурса на нашим просторима, као и могућу даљу разраду и примјену у настави академског писања, како на енглеском тако и на српском језику.

5. Циљ и задаци у дисертацији

Циљ предложене докторске дисертације јесте да теоријски и емпиријски истражи функције и формалне реализације рефлексивног метадискурса у жанру писаног академског језика у енглеском и српском језику.

Главни циљ овог рада јесте упоредити рефлексивни метадискурс у енглеском и српском језику на корпусу писаног академског дискурса. Специфични циљеви и задаци могу се поделити на емпиријске и теоријске. У емпиријске задатке спадају:

(а) квантитативно поређење метадискурса и метадискурских јединица у два језика (енглеском и српском),

(б) квалитативно поређење метадискурса и метадискурских јединица у два језика (енглеском и српском).

Теоријски циљ истраживања односи се на питање рефлексивности као дискурсне универзалије кроз призму српског језика.

Теоријски значај дисертације садржан је у тежњи:

(а) да се обогати истраживање рефлексивног метадискурса у писаном академском жанру у енглеском и српском,

(б) да се методолошки допринос изучавању дискурсне рефлексивности на српском језику, што представља новину на материјалу српског језика,

(в) да се класификују функције и форме рефлексивних израза у енглеском и српском, гдје се очекујемо да ће постојати подударност функција, с тим да неке функције могу бити квантитативно заступљеније од других.

Како би се остварили циљеви и задаци истраживања за потребе предложене докторске дисертације, кандидаткиња је доставила разрађени план рада, који обухвата следеће елементе: теоријско истраживање, методолошку припрему (компилација два поткорпуса: писани академски дискурс на енглеском језику, писани академски дискурс на српском језику), емпиријско истраживање које обухвата прављење аналитичког модела, мануелну анотацију дијелова текста, квантитативну и квалитативну анализу корпуса и писање самог рада у коме ће бити изложени резултати теоријског и емпиријског истраживања. Дисертација ће обухватати неколико цјелина. Први дио је Увод, у којем ће бити представљени предмет и циљ истраживања, основне и секундарне хипотезе, те очекивани резултати. Друга цјелина даће осврт на теоријски оквир који ће обухватати објашњење појмова рефлексивности, метајезика, метадискурса, дискурских маркера. Унутар методолошког оквира биће представљене методе, односно објашњено за шта ће свака од њих бити коришћена и како ће бити комбиноване. Значајан задатак дисертације је мануелно анотирање корпуса у софтверу за анотацију *INCEPTION*, па ће бити дата детаљна објашњења анализе корпуса академског дискурса помоћу овог софтвера за анотацију и претраживање. Након теоријског и методолошког оквира следи представљање емпиријског дела рада, и резултата истраживања и дискусија, за сваки језик посебно и компаративно. У последњем закључном дијелу дисертације, биће сумирани добијени резултати и истакнут значај докторске дисертације за теорију, али и за примјену, нпр. у академском писању на енглеском језику за неизворне говорнике енглеског.

6. Хипотезе докторске дисертације

Одредивши предмет, циљ и задатке истраживања, у овој дисертацији кандидаткиња ће испитивати следеће хипотезе:

Прва хипотеза јесте да ће постојати квантитативне разлике у употреби рефлексивних израза у енглеском и српском језику. Очекујемо да ће енглески језик имати више ових израза (у складу са истраживањима – Благојевић, 2014), а које могу бити условљене различитом типологијом језика (примарно према типологији коју предлаже Хајндс [Hinds, 1987]), и, с тим у вези, и културолошким разликама (англофона наспрам србофоне традиције). Очекује се, такође, да ће разноликост метадискурских јединица, као и дискурских функција које ће оне обављати, бити већа у енглеском језику. Друга хипотеза је да ће постојати квалитативне разлике између два језика у употреби и дискурским функцијама рефлексивног дискурса у академском жанру.

7. Актуелност и подобност теме докторске дисертације

Метадискурс, најопштије дефинисан као 'дискурс о дискурсу' постао је предмет лингвистичких истраживања од осамдесетих година 20. вијека, а од деведесетих година посебно су бројна и значајна истраживања метадискурса у примијењеној лингвистици, конкретно његова употреба у академском жанру. Та истраживања су имала практичну примјену у сфери академског писања, како на матерњем језику, тако и у настави академског писања на страном језику, првенствено енглеском као доминантом језику у научним часописима и најпрестижнијим високошколским институцијама. Идентификовање рефлексивног метадискурса, односно рефлексивности у метадискурсу у академском жанру представља нову и актуелну истраживачку перспективу, са јаком примијењеном компонентом. С тим у вези, контрастивно истраживање рефлексивности у метадискурсу у енглеском и српском језику, коришћењем савремене корпусне методологије и теоријског аналитичког и интерпретативног оквира, у потпуности представља и актуелну и подобну тему за обраду у оквиру докторске дисертације, која може имати и теоријски и практични значај и примјену.

8. Преглед стања у подручју истраживања (код нас и у свијету)

Анализа академског дискурса често се доводи у везу са метадискурсом, а метадискурс у везу са појмом рефлексивности, који у семантику уводи Лајонс [Lyons, 1977: 5] и дефинише га као способност природних језика „да се односе или да опишу сами себе“. Првобитно је метадискурс био дефинисан као „дискурс о дискурсу“ који не доприноси пропозиционом значењу (Vande Kopple, 1985). Каснија истраживања показују да метадискурсне јединице могу да се сместе на континуум од оних који нису пропозициони, до оних који утичу на пропозиционо значење израза уз које се јављају (Infantidou, 2005).

Истраживања метадискурса можда су најплодоноснија у примијењеној лингвистици, посебно од 90-их година прошлог вијека, и то највише у академском жанру, са практичним циљем унапређења академског писања, а посебно академског писања на енглеском језику (Mauranen, 2002; Ädel & Mauranen, 2010). Метадискурс се истраживао и у писаном (нпр. Mauranen, 1993; Bunton, 1999; Dahl, 2004) и говорном језику (нпр. Mauranen 2002, 2003; Ädel, 2010) академског дискурса. Дискурсна рефлексивност се изучавала у енглеском као лингви франка (Mauranen, 2010). Према Мауранен (исто) говорници енглеског као лингве франке, који имају различите матерње језике и припадају различитим културама, постижу разумијевање ослањајући се на експлицитне стратегије као што је дискурсна рефлексивност, коју Мауранен назива и дискурсном универзалијом.

Прије овог процвата примијењенолингвистичких истраживања, лингвисти су се бавили рефлексивношћу као одликом природних језика (Mauranen, 2010). Бонди (2001) упућује на Лусија (Lucy, 1993), гдје су систематизовани различити приступи: логичко-лингвистички, семиотичко-функционални и литерарно-перформативни.

Метадискурс је и кључни прагматички концепт који се везује за жанр академског писања. Хајленд (Hyland, 1998) га види као значајан алат за убеђивање академске заједнице у исправност и прихватање научних чињеница. У научном жанру, употреба метадискурса показује да писац поседује свест о читалачкој публици. Метадискурс се истраживао у различитим академским жанровима и дисциплинама, нпр. у жанру научних чланака, докторских дисертација, у ученичким есејима, завршним радовима, приказима књига, универзитетским уџбеницима (према Hyland & Jiang, 2018). Осим жанра, различите дисциплине одређују колико ће се метадискурс користити.

Истраживања показују (Hyland, 2010) да је метадискурс присутнији у друштвеним него у природним наукама, што указује на то колико важну улогу има „експлицитна лична интерпретација у хуманистичким и друштвеним наукама. У овим дисциплинама, писац није у истој мери у могућности да се ослања на емпиријске демонстрације или поуздане квантитативне методе, па зато мора више радити на изградњи односа са читаоцима како би их убедио у интерпретације“ (Hyland, 2010: 137). Међутим, прагматички значај метадискурса се не зауставља на персуазивној функцији. Наиме, у светлу теорије релеванције, метадискурс повећава релеванцију тиме што смањује ментални напор који се улаже за интерпретацију а повећава позитивне когнитивне ефекте (Иифантиду, 2005).

У релевантној литератури се говори о два приступа метадискурсу: шири и ужи. Шири приступ метадискурсу почива на две Халидејеве метафункције језика: интерперсоналној и текстуалној. Аутори који се везују за овај приступ су Ванде Копле [Vande Kopple, 1985], Марканен и др. [Markkanen et al., 1993], Кримор и др. [Crismore et al., 1993], Хајленд [Hyland, 1998, 2004]. С друге стране, код ужег приступа, обухваћена је само Халидејева текстуална функција, па се термин метадискурса у овом приступу сматра синонимичним са термином метатекст. Ужи приступ назива се и рефлексивним, јер је у њему рефлексивност, односно могућност језика да упућује сам на себе (Ädel, 2010) кључни појам. Овај приступ се везује за рад Мауранен [Mauranen 1992, 1993, 2010], Адел [Ädel 2006, 2010] и Тоуми [Toumi 2009, 2012].

За Мауранен (1992: 42), „рефлексивност текста је способност текста да говори о себи. Користећи текстуално рефлексивне изразе, писац даје упутства за читање текста; како се дијелови међусобно односе и које функције имају. Степен до којег писац користи текст о тексту указује на пишчеву свест о тексту и спремност да експлицитно води читаочево тумачење текста“. Овај приступ метадискурсу има основ у Халидејевој интерперсоналној метафункцији језика (Mauranen, 1992: 169). Мауранен рефлексивност категоризује као рефлексивност високе експлицитности (енг. *reflexivity of high explicitness*) и рефлексивност ниске експлицитности (*reflexivity of low explicitness*).

Рефлексивни приступ Адел (2006, 2010) заснива на Јакобсоновим функцијама језика: и то металингвистичкој, експресивној и директивној. Металингвистичка функција односи се на организацију текста, експресивна на писца, а директивна на читаоца. Изрази који се односе на писца и читаоца у рефлексивном приступу сматрају се метадискурсним само ако се њима изражавају улоге писца / читаоца у свету дискурса (енг. *world of discourse*), тј. писца као писца текућег текста а читаоца као читаоца текућег текста. Према се увелико базира на раду Мауранен (1993), приступ А. Адел се разликује у неколико ствари: утемељење рефлексивног модела на Јакобсоновим функцијама језика, прецизније одређење метадискурсних јединица и проширивање поткатегија које се односе на текст и читаоца још једном поткатегијом – упућивање на читаоца текућег текста.

Још један новији приступ изучавању рефлексивног метадискурса налазимо код Тоуми (2009, 2012). Ова ауторка преузима одређење рефлексивног метадискурса од Мауранен и Адел, и у свој модел уграђује одлике експлицитности, контекстуалности, актуелног текста, те референце на писца и читаоца актуелног текста. Овај модел је посебно значајан за истраживање у овој дисертацији јер је прилагођен жанру академских чланака. Тоуми (2012: 66) свој рефлексивни модел дијели на метатекст и метадискурс оријентисан на писца / читаоца. Прву категорију, метатекст, даље рашчлањује на рефлексивност високе експлицитности (енг. *reflexivity of high explicitness*) и рефлексивност ниске експлицитности (*reflexivity of low explicitness*). Другу категорију групише у метадискурс оријентисан ка а) читаоцу, б) писцу и в) учесницима.

На нашим просторима, пионирска истраживања метадискурса у академском жанру радила је Савка Благојевић (2010, 2011, 2012, 2014), углавном кроз контрастивна истраживања енглеског и српског језика. У раду о дискурсној рефлексивности, ауторка потврђује присуство рефлексивности у српском језику, али је она присутна у знатно мањој мери него у енглеском академском дискурсу: „Разлике у начину организовања академског текста потичу из два различита става према процесу креирања текста: један потенцира структурисање текста на основу строго утврђених инструкција, што је случај у англоамеричкој академској писаној пракси, док други заговара много флексибилнији начин организовања текста и ослања се на таленат и интуицију писца, што је био, а и данас често јесте, уобичајен начин писања у писаним културама словенских народа“ (Благојевић, 2012: 42). Благојевић (2012: 45) наглашава да је „за сваку од култура чији су оне производ, њихов тип реторике 'учтив', јер и једну и другу реторику њихови читаоци доживљавају као позитивну“, али и примијећује промјену парадигме (од имплицитне академске реторике ка експлицитној), под утицајем англоамеричког академског дискурса.

Следи прелиминарни списак консултоване литературе:

- Ädel, A. (2006). *Metadiscourse in L1 and L2 English*. Amsterdam: John Benjamins.
- Ädel, A. (2010). Just to give you kind of a map of where we are going: A Taxonomy of Metadiscourse in Spoken and Written Academic English. *Nordic Journal of English Studies*, 9(2), 69-97.
- Annelie Ädel, Anna Mauranen. (2010). Metadiscourse: Diverse and Divided Perspectives. *Nordic Journal of English Studies* 9(2), 1-11.
- Bhatia, Vijay J. (1993). *Analysing Genre: Language Use in Professional Settings*. London: Longman.
- Blagojević, S. (2012). *O engleskom i srpskom akademskom diskursu*. Niš: Filozofski fakultet u Nišu.
- Blagojević, S., B. Mišić Ilić. (2012) Interrogatives in English and Serbian Academic Discourse – A Contrastive Pragmatic Approach. *Brno Studies in English*, Vol 38(2). 187-204.
- Blagojević, S., B. Mišić Ilić. (2013). Kontrastivno-pragmatička analiza autorovog ograđivanja u pisanom akademskom diskursu na engleskom i srpskom jeziku. Zbornik radova sa sa VI međunarodnog simpozijuma *Susret kultura*. Knjiga 1, 587-599. Novi Sad: Filozofski fakultet.
- Bondi, M. (2001). Small corpora and language variation: Reflexivity across genres. In M. Ghadessy, A. Henry, & R. L. Roseberry, *Small Corpus Studies and ELT* (pp. 135-174). Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Brinton, L. J. (2001). Historical Discourse Analysis. In D. Schiffrin, D. Tannen, & H. E. Hamilton, *The Handbook of Discourse Analysis* (pp. 138-160). Malden, Massachusetts: Blackwell.
- Brinton, L. J. (2017). *The Evolution of Pragmatic Markers in English: Pathways of Change*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bunton, D. (1999). The use of higher level metatext in Ph.D theses. *English for Specific Purposes* (18), 41-56.
- Crible, L. (2018). *Discourse Markers and (Dis)fluency: Forms and functions across languages and registers*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Crismore, A., Markkanen, R., & Steffensen, M. (1993). Metadiscourse in Persuasive Writing: A Study of Texts Written by American and Finnish University Students. *Written Communication*, 39-71.
- Dahl, T. (2004). Textual metadiscourse in research articles: a marker of national culture or of academic discipline? *Journal of Pragmatics* (36), 1807-1825.
- Dupont, M. (2018). Between Lexis and Discourse: A Cross-register Study of Connectors of Contrast. In A. S.-L. Edited by Sebastian Hoffmann, *Corpora and Lexis* (pp. 173-208). Leiden, Boston: Brill | Rodopi.
- Đorđević, R. (2004). *Uvod u kontrastiranje jezika (6. izdanje)*. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu.
- Fraser, Bruce (1990) An approach to discourse markers. *Journal of Pragmatics* 14, 383-395.
- Fraser, Bruce (1996) Pragmatic markers. *Pragmatics* 6 (2), 167-190.
- Fraser, B. (1998). Contrastive Discourse Markers in English. In A. H. Jucker, & Y. Ziv, *Discourse Markers: Descriptions and theory*. (pp. 301-326). Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins.
- Granger, S. (2017). Academic phraseology: A key ingredient in successful L2 academic literacy. *Academic Language in a Nordic Setting: Linguistic and Educational Perspectives. Oslo Studies in Language* 9(3), 9-27.
- Halliday, M. A. K. & R. Hasan. (1976). *Cohesion in English*. London: Longman.
- Hinds, J. (1987). Reader versus writer responsibility: A new typology. In U. Connor, & R. B. Kaplan, *Writing across languages: Analysis of L2 text* (pp. 141-152). Reading, Massachusetts: Addison-Wesley.
- Hughes, R., & McCarthy, M. (1998). From Sentence to Discourse: Discourse Grammar and English Language Teaching. *TESOL QUARTERLY Vol. 32, No. 2*, 263-287.
- Hyland, K. (1998). Persuasion and context: The pragmatics of academic metadiscourse. *Journal of Pragmatics* 30, 437-455.
- Hyland, K. (2005). *Metadiscourse: Exploring Interaction in Writing*. London, New York: Continuum.
- Hyland, K. (2004). *Disciplinary discourses: Social interactions in academic writing*. Ann Arbor, MI: Michigan Classics Edition.
- Hyland, K. (2010). Metadiscourse: Mapping Interactions in Academic Writing. *Nordic Journal of English Studies* 9(2), 125-143.
- Hyland, K. (2017). Metadiscourse: What is it and where is it going? *Journal of Pragmatics*, 113, 16-29.
- Hyland, K., & Jiang, F. K. (2018). "In this paper we suggest": Changing patterns of disciplinary. *English for Specific Purposes*, 18-30.
- Ifantidou, E. (2005). The semantics and pragmatics of metadiscourse. *Journal of Pragmatics*, 1325-1353.
- Jakobson, R. (1980). *The framework of language*. Michigan: Michigan Studies in the Humanities.

- Kawase, T. (2015). Metadiscourse in the introductions of PhD theses and research articles. *Journal of English for Academic Purposes* 20, 114-124.
- Vande Kopple, W. J. (1985). Some Exploratory Discourse on Metadiscourse. *College Composition and Communication*, 82-93.
- Koprivica Lelićanin, M. S. (2014). *Metadiskurs u savremenim italijanskim akademskim i novinskim člancima* (Doktorska disertacija). Beograd.
- Li, Z., & Xu, J. (2020). Reflexive metadiscourse in Chinese and English sociology research article introductions and discussions. *Journal of Pragmatics* 159, 47-59.
- Lucy, J. A. (1993). Reflexive language and the human disciplines. In J. A. Lucy, *Reflexive language: Reported speech and metapragmatics* (pp. 9-32). Cambridge: Cambridge University Press.
- Lucy, J. A. (1993). *Reflexive language: Reported speech and metapragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Markkanen, R., Steffensen, M. S., & Crismore, A. (1993). Quantitative contrastive study of metadiscourse: problems in design and analysis of data. *Papers and Studies in Contrastive Linguistics*, 28, 137-151.
- Marković, J. (2017). On Meta-terminology in Linguistics. *The First International Conference on English Language, Literature, Teaching and Translation Studies* (pp. 121-134). Sarajevo: Dobra knjiga.
- Mauranen, A. (1992). *Cultural Differences In Academic Rhetoric: A Textlinguistic Study*. Unpublished Ph.D. thesis. School of English, University of Birmingham, Birmingham, UK.
- Mauranen, A. (1993). Contrastive ESP rhetoric: Metatext in Finnish-English economics texts. *English for Specific Purposes* 12(1), 3-22.
- Mauranen, A. (2002). "One Thing I'd Like to Clarify..." Observations of Academic Speaking. *Helsinki English Studies (Vol. 2)*.
- Mauranen, A. (2003). "But here's a flawed argument": Socialisation into and through Metadiscourse. In P. Leistyna, & C. F. Meyer, *Corpus Analysis. Language Structure and Language Use* (pp. 19-34). Amsterdam: Rodopi.
- Mauranen, A. (2010). Discourse Reflexivity - A Discourse Universal? The Case of ELF. *Nordic Journal of English Studies* 9(2), 13-40.
- Mišković-Luković, M. (2006). *Semantika i pragmatika iskaza: markeri diskursa u engleskom jeziku*. Beograd: Filološki fakultet Beograd.
- Navarro Gil, N. (2018). Reflexive metadiscourse in a corpus of Spanish bachelor dissertations in EFL. *Research in Corpus Linguistics* 6, 29-49.
- Pérez-Llantada, C. (2010). The Discourse Functions of Metadiscourse in Published Academic Writing: Issues of Culture and Language. *Nordic Journal of English Studies*, 41-68.
- Salas, M. D. (2015). Reflexive metadiscourse in research articles in Spanish: Variation across three disciplines (Linguistics, Economics and Medicine). *Journal of Pragmatics* 77, 20-40.
- Silverstein, M. (1976). Shifters, linguistic categories, and cultural description. In K. H. Basso, & H. A. Selby, *Meaning in anthropology* (pp. 11-55). Albuquerque: University of New Mexico Press.
- Silverstein, M. (1985). The functional stratification of language and ontogenesis. In J. V. Wertsch, *Culture, communication, and cognition: Vygotskian perspectives* (pp. 205-235). Cambridge: Cambridge University Press.
- Silverstein, M. (1993). Metapragmatic discourse and metapragmatic function. In J. A. Lucy, *Reflexive language: Reported speech and metapragmatics* (pp. 33-58). Cambridge: Cambridge University Press.
- Swales, J. (1990) *Genre analysis: English in academic and research settings*. Cambridge: CUP.
- Swales, J. (2004). *Research Genres: Explorations and Applications*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tardy, C.M. (2011). Genre analysis. In K. Hyland and B. Paltridge (Ed) *Companion to DA*.
- Tjioe, L. N. (2014). Reflexive personal metadiscourse in research articles on language learning: a discourse analysis. *LEXICON*, 45 – 64.
- Toumi, N. (2009). A Model for the Investigation of Reflexive Metadiscourse in Research Articles. *Language studies working papers* 1, 64-73.
- Toumi, N. (2012). *A comparative study of reflexive metadiscourse in research articles: an EAP perspective, with implications for teaching writing to EAP learners at tertiary level in Tunisia (doctoral thesis)*. University of Reading.

- Андоновски, Ј. (2019). *Мрежа отворених података и језички ресурси у процесу изградње српско-немачког литерарног корпуса*. (Докторска дисертација). Универзитет у Београду, Филолошки Факултет.
- Благојевић, С. (2010). Употреба експлицитних језичких средстава у циљу постизања персуазивности у академском дискурсу. *Радови Филозофског факултета у Источном Сарајеву*, 12(1), 239-251.
- Благојевић, С. (2011). "Ми" као "ми" или "ми" као "ја": прво лице множине као експонент ауторовог присуства у академском писаном дискурсу. (Ј. Грковић-Меиџор, Ур.) *Зборник матице српске за филологију и лингвистику*, LIV/2, 207-218.
- Благојевић, С. (2014). Дискурсна рефлексивност у академским текстовима - контрастивни приступ. У М. Alanović, J. Dražić, G. Štasni, & G. Štrbac (Urednici), *Zbornik u čast Veri Vasić: Leksika Gramatika Diskurs* (str. 439-456). Novi Sad: Filozofski fakultet.
- Ивић, М. (1978). О српскохрватских реченичним прилозима. *Јужнословенски филолог*, 1-16.
- Марковић, Ј. (2017). Лични метадискурс у писању код неизворних и изворних говорника енглеског језика. *Филолог*, 15, 44-60.
- Марковић, Ј. М., & Станковић, Р. М. (2021). *Ја/ми/ви* у дискурсној компетенцији у светлу контрастивне анализе међујезика. *Методички видици*, 12, 95-119.

9. Значај истраживања са становишта актуелности у одређеној научној области

Од деведесетих година 20. вијека, примијењенолингвистичка истраживања академског дискурса, и конкретно феномена метадискурса представљају богато поље за истраживања како на материјалу једног језика, тако и контрастивно, са мањом или већом ужелингвистичком, културолошком или практичном оријентацијом. Развој електронских корпуса и метода обраде текста допринио је још бољим и поузданијим увидима, у језичке, жанровске, поджанровске, културолошке и контрастивнојезичке специфичности.

Значај ове тезе огледа се релативно новом и код нас до сада неистраженом аспекту метадискурса – рефлексивности, као и у контрастивном приступу анализе енглеског и српског корпуса. У том циљу, на основу постојеће литературе, биће направљен оригинални аналитички модел прилагођен управо оваквој врсти корпуса. Сматрамо да ће на тај начин бити идентификоване, описане и интерпретиране карактеристике рефлексивног метадискурса у оба језика, као и сличности и разлике између два језика, што би могло имати практичну примјену за наставу академског писања, како на српском тако и на енглеском језику као страном. Истраживање предвиђено овом докторском дисертацијом може дати како аналитички модел за даља истраживања из ове области тако и одговоре о начинима формалне и функционалне реализације рефлексивности метадискурса у научним чланцима на енглеском и српском језику, на конкретном емпиријском корпусу, али и са могућношћу извођења општијих генерализација.

10. Веза са досадашњим истраживањима

Предложена докторска дисертација мср Миње Радоње следи богату традицију контрастивних истраживања енглеског и српског језика, а конкретније, контрастивна истраживања академског дискурса и метадискурса како у свету тако и код нас, којих није било много (у Србији примарно радови С. Благојевић). Такође, методолошки, рад показује јасну везу и склоност ка корпусним истраживањима, у којима је кандидаткиња већ учествовала у пројектима под руководством проф. др Јелене Марковић.

11. Методе истраживања и инструменти (опрема)

Као комплексан језички феномен, рефлексивни метадискурс у академском писаном дискурсу на енглеском и српском језику захтева мултидисциплинарни лингвистички оквир што подразумева и примјену више лингвистичких метода. Методе истраживања које ће бити примијењене јесу: контрастивна, корпусна, компјутерска, статистичка, дескриптивна и класификациона. Контрастивна метода је основна и примијењује се у циљу проналажења сличности и разлика предмета истраживања (рефлексивног метадискурса) у два језика. Универзално језичко обележје према коме се поређење врши – *tertium comparationis* (Ђорђевић, 2004) – јесте функционалне природе. Корпусна метода биће коришћена за претраживање компилованог корпуса. Претраживање корпуса ће бити комбинација ономазиолошког (одоздо нагоре) и семазиолошког (одозго-надоле) приступа.

Компјутерска метода подразумева употребу компјутерских техника за претраживање корпуса. Кандидаткиња ће користити компјутерске технике са сврхом припреме текста и аотирања корпуса. Аотирање ће се вршити у софтверу за аотацију под називом *INCEPTION*. Након аотације користиће се компјутерске технике да се екстрахују форме рефлексивног дискурса, као и да се даље класификују, опишу и врши поређење рефлексивних форми у два језика.

Корпус ће се састојати из два поткорпуса: поткорпус писаног академског дискурса на енглеском језику и поткорпус писаног академског дискурса на српском. Као представник жанра писаног академског дискурса су научни чланци и то из области друштвено-хуманистичких наука, у складу са досадашњим истраживањима која указују да ове дисциплине обилују метадискурсом, за разлику од природних наука (Hyland, 2010). Научни чланци на српском биће бирани из часописа који имају категорију M24 и M51, а из енглеског језика биће изабрани компарабилне часописе тако да би поткорпуси на енглеском и српском језику били упоредиви. Избор научних дисциплина зависиће од постојања часописа на српском језику који носе категорије M24 и M51. Оправданост и изводљивост истраживања поткрепљује и пилот истраживање које је урађено на узорку научних чланака. Оквирно се пројектује да ће корпус садржати око 500,000 ријечи. Дио корпуса биће мануелно аотиран, а затим ће се на основу добијених прелиминарних резултата извршити семазиолошко претраживање корпуса.

12. Очекивани резултати докторске дисертације

Докторска дисертација мср Миње Радоње под називом ***Рефлексивни метадискурс у писаном академском дискурсу на енглеском и српском језику*** требало би да понуди неколико значајних научних резултата:

- Првенствено, биће идентификовани облици рефлексивног метадискурса и дата њихова разуђена класификација и супкласификација.
- Биће дат детаљан лексичкосемантички, структурни и функционални опис и анализа типова издвојених примјера рефлексивног метадискурса, са примарним освртом на узајамни однос њихове форме, семантике и дискурсно-прагматичке функције.
- Биће извршено контрастирање рефлексивног метадискурса у енглеском и српском језику, при чему ће се указати на контрастивне односе поклапања, сличности и разлика.
- На систематичан начин ће бити размотрен утицај контекстуалних фактора на тумачење одређеног исказа као рефлексивног метадискурса.
- Биће размотрене дискурсне стратегије и мотивација за употребу рефлексивног метадискурса.
- На крају, у техничко-методолошком смислу, као практични допринос, биће у пракси тестирана и описана ефикасност софтвера за аотацију *INCEPTION* за мануелно аотирање овакве врсте корпуса и претраживање.

Имајући у виду наведене очекиване резултате ове дисертације, може се претпоставити да ће бити врло значајни, и са теоријског и са методолошког аспекта, како за англистичку тако и за домаћу примијењенолингвистичку литературу, а нарочито за контрастивна проучавања академског дискурса.

13. Процјена потребног времена израде дисертације, мјесто истраживања

За израду ове компаративне, па самим тим и веома комплексне теме, са обимним језичким корпусом из два језика, биће потребно између двије и три године. При томе, Комисија има у виду досадашњи рад и искуство кандидаткиње у раду са електронским корпусима и алатима за аотацију, као и чињеницу да је грађа (чланци у научним часописима) углавном доступна у олајн издањима часописа. Велики дио потребне литературе кандидаткиња је већ набавила, а додатна потребна литература се може такође прибавити преко међубиблиотечке сарадње и онлајн база па нису потребна посебна средства за истраживачка путовања ван земље и истраживање се може обавити у матичној институцији, Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Име наставника предложеног за ментора, звање, институција у којој је стекао највише звање, ужа научна област

Др Биљана Мишић Илић, редовни професор за ужу научну област Англистичка лингвистика на Филозофском факултету Универзитета у Нишу. Докторат је стечен на Филолошком факултету Универзитета у Београду (ментор),

Др Јелена Марковић, редовни професор за ужу научну област Специфични језици (Англистика) на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву (коментор).

2. Списак радова ментора из којих се може видјети да испуњава услове из Стандарда за акредитацију студијских програма докторских студија

Радови ментора:

- Mišić Ilić, B. (2011). Sintaksa u kritičkoj analizi diskursa – o nekim konstrukcijama za iskazivanje i skrivanje identiteta. *Srpski jezik - studije srpske i slovenske* (16), 91–107. (M/P24)
- Blagojević, S., & Mišić Ilić, B. (2012). Interrogatives in English and Serbian Academic Discourse – A Contrastive Pragmatic Approach. *Brno Studies in English, Vol 38(2)*, 187–204. (M/P24)
- Blagojević, S., & Mišić Ilić, B. (2013). Kontrastivno-pragmatička analiza autorovog ograđivanja u pisanom akademskom diskursu na engleskom i srpskom jeziku. *Zbornik radova sa VI međunarodnog simpozijuma Susret kultura. Knjiga 1* (str. 587–599). Novi Sad: Filozofski fakultet. (M/P14)
- Mišić Ilić, B. (2013). Pisane izjave o misiji/ciljevima visokoškolskih ustanova kao specifičan vid akademskog diskursa. U M. Alanović, G. Štasni, G. Štrbac, & J. Dražić, *Leksika – Gramatika – Diskurs, Zbornik u čast Veri Vasić* (str. 379–395). Novi Sad: Filozofski fakultet. (M/P14)
- Mišić Ilić, B. (2014). Commercialization of Academic Values: The Discourse of University Mission Statements. In V. Lopičić, & B. Mišić Ilić, *Values across Cultures and Times* (pp. 171–193). Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing. (M/P14)
- Mišić Ilić, B. (2018). Agentivnost u medijima. U J. Petković, & V. Polomac, *Srpski jezik, status, sistem, upotreba., zbornik radova u čast prof. Milošu Kovačeviću* (str. 445–461). Kragujevac: FILUM. (M/P14)
- Mišić Ilić, B. (2019). Kritička analiza diskursa izveštaja o terorističkim napadima u srpskoj i britanskoj štampi. *Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku* 62 (2), 239–255. (M/P24)
- Mišić Ilić, B. (2020). Sentence-initial Time Adverbials in English: A Discourse Approach. *Cognitive Linguistic Studies, Special issue Cognitive Linguistic Aspects of Information Structure and Flow*, 7(2), 357–380. (M/P24)
- Mišić Ilić, B., & Krstić, A. (2021). Deagentizacija u izjavama Kriznog štaba povodom pandemije virusa kovid-19 u Srbiji. *Srpski jezik: studije srpske i slovenske*. 26 (1), 89–109. (M/P24)

Радови коментора:

- Марковић, Ј. (2016). О дискурским маркерима у писању на енглеском језику као страном. У *Наука и евроинтеграције (зборник радова са научног скупа)* (Vol. 2, pp. 187–204). Пале: Филозофски факултет. (M/P14)
- Марковић, Ј. (2017). Лични метадискурс у писању код неизворних и изворних говорника енглеског језика [Personal metadiscourse in writing of native and non-native speakers of English]. *Филолог*, VII(15), 44–60. (M/P52)
- Марковић, Ј. (2018). Употребе глагола *take* у писању на енглеском језику као страном код изворних говорника српског језика (корпуснолингвистичка анализа). *Зборник матице српске за филологију и лингвистику*, LXI(1), 165–180. (M/P24)
- Марковић, Ј. (2020). Концесивни конектори *though* и *however* у писању на енглеском језику код изворних и неизворних говорника. *Филолог*, 21, 13–35. (M/P51)
- ***
- Marković, J. (2013). Engagement Markers in Introductory Textbooks. *Komunikacija i kultura online*, 4(4), 36–50. (M/P53)
- Marković, J. (2013b). Is Academic English necessarily formal? In P. Penda, T. Bijelić, & Ž. Babić (Eds.), *Going against the Grain* (pp. 243–254). Banja Luka: Faculty of Philosophy. (M/P14)

- Marković, J. (2014). Metadiscourse in Undergraduate Textbooks: Does it Ring a Bell? In S. Gudurić, & M. Stefanović (Eds.), *Jezici i kulture u vremenu i prostoru* (Vol. 4/2, pp. 197–210). Novi Sad: Filozofski fakultet. (M/P14)
- Marković, J. (2016). On Meta-terminology in Linguistics. In M. Osmankadić (Ed.), *First International Conference on English Language, Teaching and Translation Studies: Word, Context, Time*. Sarajevo: Dobra knjiga. (M/P14)
- Marković, J. (2019). “It is a thing that gives you...”: The lexeme thing(s) as the Serbian EFL ‘teddy bear’. *Komunikacija i kultura online*, 10, 19–37. (M/P23)
- Marković, J. (2021). I, you, and we in Serbian EFL Argumentative Writing from the Essay Title Perspective. *Folia Linguistica et Litteraria*, 36, 271–290. doi:DOI: 10.31902/fl.36.2021.16(M/P23)
- Tomović, N., & Marković, J. (2020). The Status of English in Serbia. In S. Granger, M. Dupont, F. Meunier, H. Naets, & M. Paquot (Eds.), *The International Corpus of Learner English. Version 3* (pp. 236–241). Louvain-la-Neuve: Presses universitaires de Louvain. (M/P14)

3. Имена осталих чланова комисије, звања, институције у којој су стекли највиша звања и ужа научна област

Др Жељка Бабић, редовни професор, УНО Специфични језици (Енглески језик) на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци,

Др Миланка Бабић, редовни професор, УНО Специфични језици (Србистика), Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву, члан.

4. Списак радова чланова Комисије из којих се може видјети да испуњавају услове из Стандарда за акредитацију студијских програма докторских студија

Др Жељка Бабић:

- Babić, Ž., E. Muhić and D. Tica. (2021). Coronavirus discourse of uncertainty in the guise of reassurance: We stand together only when we do not stand apart. *Journal of Teaching English for Specific and Academic Purposes* 9 (3), 409–420. (M/P23)
- Babić, Ž. (2020). Dobrodošao iskorak ili spoj (ne)spojivog: jezički korpusi kao dio nastave leksikologije engleskog jezika. *Folia Linguistica et Litteraria: Journal of Language and Literary Studies* (32). Nikšić: Institut za jezik i književnost, 259–276. (M/P23)
- Babić, Ž. (2018). A Re-reading of Transculturality in the Translation of Poetry. In Scotto, F. e M. Bianchi (a cura di), *La circolazione dei saperi in Occidente: Teoria e prassi della traduzione letteraria*. Milano: Cisalpino-Instituto Editoriale Universitario, 137–158. (M/P14)
- Babić, Ž. (2018). The Presence of Professed Imminence in Borislav Pekić’s Rabies. In Wolny, R. W. and K. Molek-Kozakowska (eds.), *Disease, Death, Decay in Literatures and Cultures*. Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, 159–172. (M/P14)
- Бабић, Ж. (2017). Превод као културална спона: контрастивно-аналитички приступ. *Lunar* 63. Крагујевац: Универзитет у Крагујевцу, 24–260. (M/P51)
- Babić, Ž. (2016). Exploring ESP Syllabi: Some Implications For Further Pedagogical Considerations. *Zbornik Instituta za pedagoška istraživanja* 48/1, 164–179. (M/P23)
- Babić, Ž. (2015). The Cultural and Historical Issues at Foreign Language Departments: A Series of Small Serendipities. *Filolog* XII, 233–238. (M/P52)
- Babić, Ž. (2015). Echoing the Topicalisation Transfer. *Nasleđe* 32. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 115–123. (M/P51)
- Babić, Ž. (2013). The Beauty of Translation: In the Eye of the Reader or the Prescriptivist? *Folia Linguistica et Litteraria: Journal of Language and Literary Studies* 8. Nikšić: Institut za jezik i književnost, Filozofski fakultet, 718. (M/P24)

Др Миланка Бабић

Бабић, М. (2018). Граматичко-прагматичка вриједност лексеме А у српском језику. У: *Српска лексикографија – речници српског језика као изворишта граматичких и семантичких истраживања*, 47. Научни састанак слависта у Вукове дане, 46/1 (97–106). Београд: Међународни славистички центар. ISSN 0351-9066; ISBN 978-86-6153-506-2 (M/P14)

Бабић, М. (2019). О особинама епистоларног дискурса у писмима војника и логораша из Првог свјетског рата. *Српски језик*, бр. XXIV, 201–221; ISSN 0354-9259 = Српски језик (M/P24)

- Бабић, М. (2020). Концепт традиционалне гозбе у српској књижевности. У: Вранеш, А. (Ур.). *Гозба и књижевност, зборник радова* (33–63), Андрићград: Андрићев институт. ISBN 978-99976-21-56-6. (М/Р44).
- Бабић, М. (2020). Семантичко-прагматичке функције асинтаксичких замјеничких енклитика у српском језику. *Српски језик, бр. XXV*, 101–112. ISSN 0354-9259 = Српски језик. (М/Р24)
- Бабић, М. (2020). Експресивност и екскламативност. У: *Зборник радова са XIV међународног научног скупа Српски језик, књижевност, уметност: Експресивност у српском језику, књ. I* (15–25), Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет. ISBN-978-86-80796-62-8 (М/Р14)

ПОДАЦИ О ПРИЈАВЉИВАЊУ- НЕПРИЈАВЉИВАЊУ ТЕЗЕ

1. Изјава да ли је пријављивана теза под истим називом на другој високошколској институцији

Кандидаткиња је доставила потписану изјаву уз пријаву теме.

ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На основу изложених података о кандидаткињи, теми и комисији, сматрамо да је предложена тема за израду докторске дисертације научно валидна и подобна да буде обрађена у докторској дисертацији. Будући да предложена тема до сада на овај начин није разматрана у англистичкој и србистичкој литератури, наведена дисертација ће представљати значајан допринос како изучавању академског дискурса и метадискурса у енглеском и српском језику, тако и компаративно, па ће представљати и битан допринос дискурсним, примијењенолингвистичким и компаративним истраживањима енглеског и српског језика. Кандидаткиња за израду докторске дисертације, мср Миња Радоња, како је наведено у тексту Извјештаја, испуњава и све законске (формалне), и све суштинске (научне) услове за израду докторске дисертације. Због тога Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву **предлажемо да мср Мињи Радоњи одобри израду докторске дисертације под насловом *Рефлексивни метадискурс у писаном академском дискурсу на енглеском и српском језику* и да за ментора одреди проф. др Биљану Мишић Илић, а за коментора проф. др Јелену Марковић.**

Мјесто: Ниш / Пале / Бања Лука

Датум: 18. 8. 2022. године.

Комисија:

1. др Жељка Бабић, редовни професор, НО Хуманистика, УНО Специфични језици – Енглески језик, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет Бањалука, предсједник Комисије;

2. др Биљана Мишић Илић, редовни професор, НО Хуманистика, УНО Англистичка лингвистика, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет Ниш, ментор;

3. др Јелена Марковић, редовни професор, НО Хуманистика, УНО Специфични језици (Англистика), Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, коментор;

4. др Миланка Бабић, редовни професор, НО Хуманистика, УНО Специфични језици (Србистика), Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, члан Комисије.